

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslag nr. 142. Fremsat 16/12 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (Bornh. a.) (S):

Som det var tilfældet med det foregående lovforslag, har også dette forslag til hensigt at ophjælpe og beskytte fiskebestanden; og endvidere tilsigter lovforslaget at beskytte erhvervsfiskernes interesser ved bl. a. at foretage en regulering af bierhvervsfiskeriet.

Den situation, som dansk fiskeri i dag befinder sig i med kvotaordninger på forskellige fiskearter og med opdeling af farvandene i visse områder, gør, at vi i socialdemokratiet mener, at det er rigtigt, at de fisk, som kan og må fiskes, bliver forbeholdt dem, som driver fiskeri som hovederhverv. Det må så betyde en begrænsning af bierhvervsfiskernes fangstmuligheder til kun at omfatte fiskeri til husbehov.

Det er særlig i de indre farvande, bierhvervsfiskeriet har været til gene og er til gene for erhvervsfiskeriet. Jeg er enig med ministeren i den form for regulering, der er foreslået. Lovforslaget bemyndiger jo ministeren til at fastsætte antallet af de fiskeredskaber, der kan tillades. Jeg vil spørge ministeren, hvilket antal ministeren har i tankerne.

Der er imidlertid et andet problem, jeg vil rejse, og det er de tilfælde, hvor der er tradition for kombinerede erhverv. Jeg tænker her på de tilfælde, hvor en del af indkomsten stammer fra fiskeri og en anden del fra land-

brug. Jeg mener, det vil være uheldigt, hvis denne kombinerede erhvervsform må ophøre, og jeg vil spørge ministeren, om han vil se nærmere på dette forhold.

Der har i den senere tid været en del interesse hos udenlandske fiskerfartøjer for at lade sig indregistrere i Danmark for at få andel i den danske fiskemængde. Det er imidlertid vores opfattelse, at fiskeriet skal være forbeholdt ikke bare erhvervsfiskerne, men danske erhvervsfiskere. Denne holdning mener vi er imødekommet i lovforslaget ved bestemmelsen om, at udenlandske fiskerfartøjer – det være sig fartøjer inden for eller uden for EF, som ønsker at blive indregistreret i Danmark – ikke vil kunne få tilladelse til at fiske på kvoter, der er tildelt Danmark.

Dansk fiskeri har også en stor afledet beskæftigelse ved, at vi har en veludviklet fiskeindustri. Derfor mener jeg, det er af betydning, at disse virksomheder ikke går i stå som følge af mangel på råvarer. Vi har hidtil haft et generelt forbud mod udenlandske landinger i dansk havn, og det er et forhold, der efter lovforslaget ændres. Jeg er enig med ministeren i, at tiden nu er inde til, at dette forbud ophæves, således at vi ikke kommer i den situation, at der bliver arbejdsstandsninger på grund af manglende råvarer.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget.

Børge Møller (FP):

I lovforslag nr. 142 om ændring af lov om saltvandsfiskeri er der ting, som fremskridtspartiet kan støtte, men der er også ting, som fremskridtspartiet totalt vil afvise. Begrundelsen for at forbeholde erhvervsfiskeriet for personer eller selskaber, som har mere end $\frac{3}{5}$ af deres indtægt fra fiskeriet, kan fremskridtspartiet ikke godtage. De stærkt stigende omkostninger, som er medvirkende til at ødelægge fiskerierhvervet, skyldes bl. a., at landet er blevet misregeret gennem de sidste 15-20 år. Det vil fremskridtspartiet gerne være med til at få bedret på, så fiskerne stadig væk kan blive ved med at være et frit og selvhjulpent folkefærd.

Ophævelse af landingsforbud for udenlandske fartøjer og ophævelse af det generelle forbud mod udlændinges løsfiskeri kan vi fuldt ud tilslutte os.

Fremskridtspartiet vil under udvalgsarbejdet bidrage til, at lovforslaget bliver så godt

[Børge Møller]

og så lidt restriktivt for både erhvervsfiskere og fritids- og bierhvervsfiskere som overhovedet muligt. De mange tekniske ting vil vi gerne være med til at se nærmere på. Vi kan tilslutte os ministerens bemærkninger om, at regeringen ikke ønsker at gøre indgreb i retten til at drive fritidsfiskeri for sportens skyld eller til dækning af eget behov. Det vil også være af stor betydning for turismen, at disse rettigheder forbliver opretholdt.

Kofoed (V):

Jeg har med glæde hørt den foregående ordfører. Hans ordførertale overraskede mig, for det er første gang, jeg har hørt en så positiv tale fra netop det parti. Det synes jeg ikke jeg kan lade være med at bemærke.

Med hensyn til det af fiskeriministeren fremsatte forslag til lov om ændring af saltvandsfiskeriloven kan jeg sige, at de principielle betragtninger må være for det første, at lovforslaget er lidt uklart. Det bruger en gammel terminologi og taler om dansk fiskeriterritorium, uden at man for så vidt finder – det fremgår i hvert tilfælde ikke umiddelbart – hvad man mener med »dansk fiskeriterritorium«. Jeg synes, det havde været rigtigst, om man havde henvist til en lov, vi har vedtaget, som statsministeren har bemyndigelse til at anvende. Dansk fiskeriterritorium er nemlig ikke i dag, hvad det var i gamle dage, og derfor skulle det fremgå umiddelbart, hvad man mener med dansk fiskeriterritorium.

Dernæst vil jeg sige, at med hensyn til de andre begrænsninger inden for dansk fiskeriterritorium synes jeg også, terminologien burde være mere koncis. Hvad er »udenlandske fiskere« i dag? Det er jo ikke hverken englændere, tyskere, franskmænd eller hollændere. »Udenlandske fiskere« er i dag tredjelandsfiskere, tredjelandsborgere. Her mener jeg lovteksten er uklar. Den er for tilbagerettet, den er ikke fremadrettet mod fremtidens sprogbrug.

Det var lidt kritiske bemærkninger om det tekniske. Om det rent principielle vil jeg sige, at jeg synes, det formål at bevare fiskebestandene, er udmærket. Det er godt, at det er kommet med med hensyn til, jeg var ved at sige flodmundinger, men jeg må vel sige åmundinger og bækmundinger. Vi kan fra

venstres side gå ind for at beskytte det fiskeri, der foregår på disse områder.

Det næste principielle, jeg er lidt betænkelig ved, er spørgsmålet om bierhvervsfiskere og erhvervsfiskere. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er helt klar over, hvad man her laver. Jeg forstår godt baggrunden: man ønsker at lave restriktioner af hensyn til de kvoteringsordninger, der kommer i fremtiden. Jeg kan godt forstå ønsket om at få en monopolstilling her. Men er det ikke at gå lige vidt nok? Er fiskeri og jagt ikke de første erhverv, der opstod i Danmark? Jeg er overbevist om, at der stadig væk i dette land er folk, der ernærer sig ved fiskeri og andet erhverv. Den $\frac{1}{2}$ -regel, som man nu vil indføre, aner jeg ikke hvordan ministeren vil administrere. Jeg synes, han skulle prøve at spørge landbrugsministeren, hvilke erfaringer han har med hovederhvervskravet. Jeg vil love ministeren for, at det er lige så umuligt at administrere i praksis som hovederhvervskravet, så det vil vi tage op i udvalget. Jeg håber, ministeren kan opstille nogle beregninger over, hvordan dette kunne foregå. Det er vi betænkelige ved.

Ellers vil vi tilsige en velvillig behandling af lovforslaget, hvis principper om at forsøge at frede fiskebestanden er rigtige, og så vil vi beskæftige os ret indgående med principperne om $\frac{1}{3}$ -indtægterne. Dette er umiddelbart ikke nogen særlig hensigtsmæssig løsning.

Lowzow (KF):

Dette lovforslag har vi i modsætning til det forrige stor sympati for; men der er selvfølgelig også problemer i det. Der er bl. a. $\frac{1}{3}$ -reglen. Jeg skal ikke tale mere om den. Der er sagt meget fra anden side om den. Det må vi se på i udvalget. Den virker ikke helt utvetydig og er måske ikke ønskelig i den form, den har fået.

Problemet med tredjelandsfiskeres landinger er vi meget åbne over for. Vi har haft problemer med at få de nødvendige fangster ind til vores industri, og kan vi hente dem hos tredjelandsfiskere, vil det hjælpe imod arbejdsløsheden. Det kan vi kun se med stor sympati på, og det er noget, vi selv kan tillade os at styre.

Spørgsmålet om udenlandske indregistreringer har vi også allerede set der har været problemer med, og det har vel ikke nogens

[Lowzow]

sympati, at vi skulle dele vore kvoter ud til andre landes fiskere, når der nu engang arbejdes med kvoteringer overalt.

Så kommer vi til det store spørgsmål om bierhvervsfiskeriet. Vi ved jo, at der under dette navn eller denne form finder et meget stort fiskeri sted. Det har forskellig art de forskellige steder, om det er på Vestkysten eller i Øresund, Køge Bugt, eller hvor det er, men der foregår et meget stort fiskeri dér, og man må indrømme, at en stor del af det foregår sandsynligvis også uden om skattevæsenet. En kontrol med dette kan kun være ønskelig og rimelig, da det går ud over dem, der skal leve 100 pct. af fiskeriet.

Jeg synes i hvert tilfælde, vi bør fastslå, at dette bør ikke kædes sammen med det foregående lovforslag. Det har ingen forbindelse med fisketegn. Men det kan være spørgsmålet, om man må undersøge, hvordan det er i andre lande, om man, hvis man har mere end et vist antal garn, da skal igennem en registrering eventuelt med opgivelse af, i hvilket omfang man ønsker at bruge det – dermed er der en vis skattekontrol også – om der ikke skal være strengere krav til registrering af redskaberne, når de er udlagt i vandet, således at man nøjagtig kan se, hvis det er, og hvad registrering der er på det.

Vi er altså meget positive med hensyn til at finde frem til en løsning.

Spørgsmålet om erhvervsfiskernes fortrinsret til bundgarn ligger som en logisk følge af mit svar på det forrige punkt. Her er vi også positive.

Så er der endelig spørgsmålet om sikring af åudløb og andre vandes udmunding til det åbne hav, og dér vil jeg sige i fortsættelse af debatten om det forrige lovforslag, at det er også for lystfiskernes skyld, man er interesseret i dette, ikke kun for erhvervsfiskernes. Det gælder også udsatte fisk, og vi er selvfølgelig positive, ligesom vi er for visse dele af det foregående lovforslag. Vi er villige til at gøre et hurtigt udvalgsarbejde med dette lovforslag.

Ebbe Carlsen (CD):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Jes Schmidt, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne nøjes med at fremsætte nogle få kommentarer til lovforslaget.

Centrum-demokraterne kan godkende formålet med den foreslåede lovændring, der tilsigter at beskytte erhvervsfiskernes økonomiske interesser ved, at der gives erhvervsfiskerne fortrinsret til fiskeri i erhvervsmæssigt øjemed på dansk fiskeriterritorium.

Endvidere kan vi tiltræde, at der medtages en bestemmelse, der beskytter de danske fangstmuligheder ved, at udenlandske fangstfartøjer, der registreres her i landet, får forbud mod at fiske på de kvoter, som Danmark får tildelt. Men en effektiv kontrol hermed kræver naturligvis en udvidelse af fiskerikontrollen, og på denne baggrund vil centrum-demokraterne gerne sætte spørgsmålstegn ved, om anskaffelsen af to mindre kontrollfartøjer vil være tilstrækkeligt som foranstaltning. Under lovforslagets behandling i udvalget vil vi endvidere søge oplyst, hvilken udvidelse af fiskerikontrollens personale fiskeriministeren måtte have forudset ud over den allerede for finansåret 1978 bevilgede udvidelse af personalet på 8-10 fiskeribetjente.

Med disse bemærkninger vil centrum-demokraterne gerne give tilsagn om en positiv udvalgsbehandling af det foreliggende forslag til lovændring.

Bjørn Poulsen (SF):

Der er vel ingen i dette folketing, der er uenig i, at Danmarks erhvervsfiskeri er i en meget presset situation. Der er vel ingen, der er uenig i, at dansk fiskeri skal beskyttes, og at det skal beskyttes så godt, som vi overhovedet kan. Dansk fiskeriterritorium skal bruges af danske erhvervsfiskere, og dette lovforslag har det sigte på flere områder at sikre dansk fiskeri en nogenlunde rimelig fremtid.

Spørgsmålet om udenlandske skibes indregistrering i Danmark har vi før rejst, og så vidt jeg kan se, vil loven stoppe denne mulighed.

Det mest problematiske i denne lovgivning er uden tvivl spørgsmålet om bierhvervsfiskere eller kystfiskere, som de også kaldes. Det er ret strenge restriktioner, fiskeriministeren her får mulighed for at udøve, og det kunne selvfølgelig være rart at vide, hvorledes ministeren vil udøve dem, og hvorledes antallet vil blive af de forskellige fiskeredskaber, hvis det er på den måde, det skal foregå.

[Bjørn Poulsen]

Jeg er ikke i tvivl om, at man er nødt til at begrænse kystfiskeriet, bierhvervsfiskeriet. Jeg kommer selv fra en landsdel, hvor vi har en meget stor del af det kystfiskeri, der foregår, og det er efterhånden meget store landinger, disse fritidsfiskere kommer ind med, så vi er positive over for at gribe ind. Ikke fordi vi principielt bryder os om den slags restriktioner, men vi må se situationen, som den er: at vi nu er nået til det punkt, hvor det er nødvendigt at gøre noget i den retning.

Der rejser sig imidlertid et spørgsmål, som jeg ikke ved om fiskeriministeren kan svare på nu. Det er jo kendt, at der stadig væk er mange erhvervsfiskere, der samtidig har et landbrug. Det er vel nok især et øproblem og et fjordproblem. Der er en hel del mennesker her i landet, som har et lille landbrug, og som samtidig driver fiskeri, og disse mennesker vil efter min mening – så godt jeg kan læse lovforslaget – komme ganske alvorligt i klemme. De $\frac{1}{3}$, som her er fastsat for, hvor stor indkomsten kan være, førend man kan være erhvervsfisker, vil jeg tro adskillige af disse mennesker, som har landbrug og fiskeri som erhverv, vil komme i klemme med, og det må være en af de ting, man virkelig må få opklaret.

En anden ting er, at denne lov er lavet for at forbeholde fiskeriet for erhvervsfiskere, og når vi laver restriktioner ad den vej, som vi gør her, mod erhvervsfiskerne, så mener jeg, at vi også må lave restriktioner den anden vej. Her tænker jeg på, at de mennesker, der fisker som erhvervsfiskere, de mennesker, som ejer fiskerkuttere, skal også være fiskere. Jeg er fuldt ud klar over, at vi i dag har en forholdsvis restriktiv lov, nemlig $\frac{1}{3}$ -princippet i f. eks. et anpartsselskab. Men jeg mener, at når man vil lave den slags restriktioner, som man gør via dette lovforslag, så må det hedde $\frac{1}{2}$ i en bestyrelse, og det vil sige, at alle, som er medejere af en fiskerkutter, skal være fiskere. Det kan ikke være rimeligt i en meget trængt situation, som vi er i nu og uden tvivl vil være i i mange år, at der via disse selskabsformer er mulighed for, at fremmede mennesker, det vil sige ikke-fiskere, er med inde i billedet og kan profitere på dansk fiskeri. Jeg mener, at tiden må være inde til, at vi siger: skal der være et anpartsselskab bestående af 5 personer, så skal det være 5 fiskere. Der skal hverken væ-

re tandlæger eller andre liberale erhvervsdrivende i den slags selskaber. Det kan ikke være rimeligt.

Der bliver uden tvivl en hel del spørgsmål, som kan rejses i udvalget, og vi vil medvirke til en positiv behandling af dette lovforslag. Men som jeg tidligere har sagt: der er nogle problemer, som skal belyses.

Fuglsang (DKP):

Ikke mindre end det foregående lovforslag er dette et forslag, som i hvert tilfælde har sat en del sind i ret stærk bølgegang. Vi har bl. a. modtaget et brev, som gør os opmærksom på, hvordan fiskeri som en slags bisyssel betraget fra arilds tid har været en side af de sunde, danske livsvaner og vore naturtilstande. Nu er det jo sådan, at i vores moderne samfund – det gælder fiskeri, og det gælder andre områder – er vi desværre kommet ud over – jeg ved ikke, om jeg skal sige desværre, men i hvert tilfælde kommet ud over – det, som kaldes naturtilstandene, og vore fiskere mærker jo i alt for høj grad, hvordan ej heller havets rigdomme er ubegrænsede. Det er vel disse ting, som stiller nogle problemer, som man søger at løse med dette lovforslag. På den ene side at bevare, udvikle, vores fiskebestand, dernæst at varetage erhvervsfiskernes interesser og dernæst igen at åbne rimelige muligheder for fritids- og lystfiskere, prøve at finde frem til løsninger, som generer dem og deres interesser mindst muligt.

Med hensyn til selve erhvervsfiskerne mener jeg, at man i meget høj grad må tage højde for deres interesser. Derfor er vi f. eks. også indforstået med den i lovforslagets § 1, nr. 4, foreslåede ændring, som skal hindre udlændinge i ved dansk indregistrering at tilrane sig en del af de danske fiskeres begrænsede kvoter. Men vi mener også, som hr. Bjørn Poulsen netop har sagt, at vi bør tage skridtet fuldt ud, som det er foreslået af SID, det gamle arbejdsmandsforbund, som bl. a. påpeger nødvendigheden af at forbeholde fiskeriet for de egentlige fiskere, der fisker selv, og det vil bl. a. indebære at udelukke aktieselskabsformen fra det danske fiskeri. Det er jo ikke mindst disse selskaber, der fisker vore farvande tynde.

Vi er også positive med hensyn til fredningsbestemmelserne ved åmundingerne og

[Fuglsang]

langs vore kyster. Der kan selvfølgelig godt være et problem med disse 100 m-grænser ved vore kyster. Det kan muligvis medføre et stigende antal drukneulykker. Jeg vil gerne spørge, når man foreslår disse fredningsbestemmelser, om man ikke har overvejet eller vil overveje spørgsmålet om maskestørrelser. Der er også rejst det spørgsmål – efter eksempel fra andre lande – om det ikke kunne være rimeligt at gennemføre et forbud mod brug af nedgarn fra fredag aften til søndag morgen.

Med hensyn til udlændinges adgang synes vi ikke om, at § 1, nr. 5 og 6, åbner adgang for udenlandske lystfiskere ud over, hvad der gælder i øjeblikket, og jeg er temmelig sikker på, at heller ikke f. eks. de jyske lystfiskere vil synes om en sådan ubegrænset adgang til de danske fiskefarvande.

Svend Haugaard (RV):

Vi er absolut positive over for de danske fiskeres interesser og forstår i høj grad de vanskeligheder, de er ude for, og vi er naturligvis gerne med til at lette vilkårene, hvor det er muligt.

Vi kan måske også have sympati for en fortrinsstilling for dem, der skal leve af fiskeriet, og vel at mærke leve af det som fiskere, ikke ved kapitalinvesteringer. Men på den anden side må vi også sige, som det allerede er fremhævet, at der findes bierhvervsfiskere, for hvem dette bierhverv spiller en meget stor rolle. Det er et meget betydeligt indgreb i de hidtidige rettigheder, og vi må i hvert fald have lov at se lidt nærmere på i udvalget, hvilken løsning vi kan finde. Vi mener, at lovforslaget på dette område er for restriktivt.

Vi tilslutter os de ændringer i lovforslagets § 1, der tilsigter at beskytte de danske rettigheder, og ikke mindst, at det ikke skal være muligt at fiske danske kvoter med udenlandske både.

Vi vil gerne i udvalget drøfte den foreslåede fiskerikontrol og administrationen heraf. I øvrigt er der en række tekniske enkeltheder i lovforslaget, som vi gerne vil drøfte i udvalget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan glæde fiskeriministeren med, at vi er mere enige i dette lovforslag, end vi var i

det foregående. I det hele taget må vi sige, at vi er enige i intentionerne i dette lovforslag. Vi er enige i, at de danske fiskekvoter må være forbeholdt danske fiskere. Vi er enige i, at der skal gennemføres de nødvendige fredningsbestemmelser. Vi er også enige i, at det må være til gavn for dansk fiskeindustri at ophæve landingsforbud for udlændinge. Dog kunne vi ønske, at det kunne laves sådan, at vi kunne få mere kontinuerlige landinger til gavn for industrien. Vi ved jo, at industrien tit er ramt af, at der til tider er overbud af fisk og til andre tider næsten ikke er fisk til industrien. Det giver mange problemer.

Med hensyn til indskrænkningerne i bierhvervsfiskeriet må jeg sige, at vi er ganske uafklarede med hensyn til, hvor restriktiv denne lovgivning skal være. Vi er enige i, at vi nødvendigvis må have visse restriktioner. Vi tør bare ikke på nuværende tidspunkt give tilslutning til det, der er anført i lovforslaget, men vi er positive over for at finde en ordning, som er så lidt restriktiv som muligt, men alligevel fremmer den målsætning, der må være, at fiskene nu engang skal være for erhvervsfiskerne og ikke – nå ja, for mere eller mindre hobbybetonede biindtægter, som i mangfoldige tilfælde ikke bliver opgivet til skattevæsenet. Det sidste kan vi i al fald overhovedet ikke gå med til.

Men i det store og hele er vi positive over for lovforslaget, og vi vil selvfølgelig også give det en positiv behandling i udvalget.

Hjortlund Christensen (DR):

Der er flere ting i dette lovforslag, som medfører, at vi ikke kan medvirke til dets gennemførelse. Vi er meget betænkelige ved lovforslaget. Der er meget, der i realiteten ikke vedrører den egentlige sag, og hvis der ikke kommer ændringsforslag under udvalgsbehandlingen, må vi melde fra.

For det første omkring bierhvervsfiskernes aktiviteter: vi skal ikke hindre frie menneskers aktivitet og fritidsbeskæftigelse. Men der er skattemæssige problemer, hvor vort nuværende skattesystem ikke formår at kontrollere. For det andet: restriktioner, EF-præferencer og bureaukrati – heri ligger der kæmpestore problemer – som retsforbundet heller ikke kan acceptere. Det tredje er hindringen med hensyn til finansieringen, der følger af § 12, stk. 5. I praksis vil det sige, at

[Hjortlund Christensen]

to fiskere, måske to brødre, som ønsker at købe sig et fiskerfartøj, ikke må have deres familier med i et kapitalforhold. Det er et brud med hidtidig ordning af så rabiaterækvidde, at vi absolut ikke kan acceptere et sådant indgreb i folks kapitalinteresser med hensyn til den produktion, som det jo også er at fiske.

Det er igen et spørgsmål om hele vort skattesystem. Det er de afskrivningsregler, vi har haft omkring hele stålutterproblematikken, hvor forskellige mennesker investerer og derigennem opnår nogle afskrivningsfordele, som man er så venlig her i dette hus indimellem at give til befolkningen, netop for at få ting igennem. Men de bør i al fald ændres, før man kommer med sådanne rabiate holdninger.

Og ydermere yder man tilskud fra statskassen til forskellige ordninger vedrørende fiskerfartøjer. Hvis man lod de mennesker i frihed udfolde deres bestræbelser, så tror jeg nok, det ville gå lidt bedre. Vi kan i al fald fra retsforbundets side ikke medvirke til mere bureaukrati omkring denne sag, men i øvrigt vil jeg da gerne sige, at der er ting i loven og ting i lovforslaget, som vi selvfølgelig meget gerne vil se på, men vi er ikke med i udvalget, og derfor må vi jo se at trække de ting til os, som vi formår, under behandlingen i salen.

Kurt Hansen (VS):

Ministeren anfører i den skriftlige fremsættelsestale, at der er en sammenhæng mellem dette lovforslag og lovforslaget om fiske-tegnene. VS gik skarpt imod disse fisketegn, men dette forslag forholder det sig anderledes med. Det kan vi i det store og hele gå ind for. Vi mener, det er nogle fornuftige og rimelige foranstaltninger, der bliver foreslået. Den sammenhæng, ministeren henviser til, er vel de bevaringsmæssige hensyn, som man prøver at proppe ind under fisketegnordningen.

Jeg skal ikke gennemgå hvert enkelt af punkterne, blot nævne, at vi i hovedsagen er enige i de synspunkter, som er fremkommet fra SF og DKP, og blot til sidst nævne, at der kan være nogle problemer i forbindelse med nogle for skrappe restriktioner for bierhvervsfiskerne.

Wissing (FP):

Jeg har lige et par bemærkninger til minis-teren. Det er angående lovforslagets § 1, nr. 11, denne 100 m-regel for nedgarnsfiskeri. Selv om der eventuelt overfiskes i Vadehavet, og selv om det nok også gælder hele Vestkysten, er det så rimeligt at forbyde dette fiskeri langs Danmarks 7.200 km lange kystlinje? Jeg synes, det er en voldsom restriktion.

Hr. Fuglsang var inde på problemet, og han nævnedes, at det kunne betyde et stigende antal ulykker. Vi har jo mange søsportsulykker, der netop foregår i forbindelse med garnfiskeri, og nu skal man altså endnu længere væk fra kysten. Man kunne tænke sig, at det kunne medføre flere ulykker.

Hr. Fuglsang nævnedes også, at der kunne være et spørgsmål om at sætte tidsbegrænsning på. Han nævnedes fra fredag til søndag. Jeg foreslår en anden form for tidsbegrænsning, f. eks. fra april til oktober. Netop på den jyske vestkyst er der meget nedgarnsfiskeri om sommeren. Det er tilsyneladende dér, man gør de store fangster.

I øvrigt vil jeg spørge ministeren, om han vil tage med i sine overvejelser, om man skulle frede visse kyststrækninger i stedet for at frede hele Danmarks lange kyst. Hvis man tog disse overvejelser med, så blev loven måske knap så restriktiv.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Jeg er glad for at kunne takke for en gennemgående positiv modtagelse af dette lovforslag. Jeg skal gerne medgive, at der i dette lovforslag ligger en række mere teknisk prægede ting, som der kan være behov for mere detaljeret at gennemgå under udvalgsarbejdet, og der kan også være ting, der er behov for at få klarlagt begrundelsen for.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger til de spørgsmål, der har været rejst fra ordførerne her ved første behandling, og i øvrigt tilsige min og ministeriets medvirken til en grundig udvalgsbehandling, som jeg håber kan gennemføres inden for en rimelig tid, fordi der – som nogle ordførere har været inde på – er dele af dette lovforslag, der presser ganske stærkt på.

Flere ordførere har spurgt, hvorledes jeg har tænkt mig at anvende bemyndigelsen til at begrænse antallet af de redskaber, man kan anvende, hvis man ikke er erhvervsfi-

[Fiskeriministeren]

sker. Jeg vil være åben over for en drøftelse af dette under udvalgsarbejdet og sige, at mine overvejelser går i retning af at give adgang til at anvende 3 ruser eller 3 garn eller 300 kroge eller måske en kombination af disse dele.

Jeg er enig med de ordførere, der har udtalt, at kombinationen af landbrug og fiskeri skaber et problem, som vi må finde en løsning på under udvalgsarbejdet. Det er jo rigtigt, at der, også hvis vi ser historisk på det, er en række mindre landbrugere både ved Vestkysten og andre steder i landet, ikke mindst på øerne, der har haft en kombination af landbrug og fiskeri som et fælles erhverv. Jeg er parat til at se på dette under udvalgsarbejdet, og jeg tror, vi kan finde en hensigtsmæssig løsning på dette problem.

Jeg kan til hr. Kofoed sige, at vi var inde i overvejelser om at definere fiskeriterritoriet med længde- og breddegrader, men at vi efter drøftelser med justitsministeriet har valgt ikke at sætte det ind i loven, idet det var vores hensigt, at man skulle definere det aktuelle danske fiskeriterritorium i den lovbekendtgørelse, der skulle udstedes. En af årsagerne hertil er, at vi, i hvert fald på det tidspunkt lovforslaget blev fremsat, ikke vidste, hvad der ville blive gældende i løbet af en relativ kort periode. Det ved vi heller ikke i dag; vi står formentlig over for yderligere grænseudvidelser, og vi ved ikke, hvor de endelige grænsedragninger vil ske.

Over for hr. Kofoed vil jeg gerne fastholde det synspunkt, at vi ikke har ændret den tilstand, at der er tale om henholdsvis danske fiskere og udenlandske fiskere. Det, der er problemet, er, at visse udenlandske fiskere har særlige rettigheder i kraft af vort medlemskab af EF, og at vi har tilsvarende rettigheder i andre lande. Jeg er parat til at se på, om vi skal give det udtryk i ændrede formuleringer, men jeg er nødt til at fastholde, at vi stadig væk taler om danske, henholdsvis udenlandske fiskere, men jeg erkender – og det er måske ikke kommet tilstrækkelig klart til udtryk – at der er udenlandske fiskere, der har rettigheder, der rækker videre end andre udenlandske fiskeres.

Det er rigtigt, som hr. Kofoed siger, at fiskeri og jagt er urgamle erhverv, men det forekom mig, at hr. Kofoed, lidt før han var inde på disse betragtninger, sagde, at vi skulle være fremadrettede. Jeg tror, vi er nødt til

at erkende, at de vilkår, hvorunder også disse erhverv skal fungere i det moderne samfund, er anderledes end i urtiden.

$\frac{3}{5}$ -reglen, som flere ordførere har været inde på, er jeg selvfølgelig også parat til at drøfte under udvalgsarbejdet, men jeg vil gerne sige, det ikke er en opfindelse, jeg har gjort, men en opfindelse, som bl. a. den tidligere landbrugs- og fiskeriminister hr. Kofoed har administreret i sin tid som minister. Den har ikke samme konsekvens og virkning, men selve denne regel og dette regelsæt har været gældende også i den eksisterende lov om saltvandsfiskeri.

Så skal jeg sige til hr. Lowzow – og flere andre, der har været inde på det – at problemet med tredjelandslandinger er en ting, man gerne så løst, men man så også gerne en situation, hvor vi kunne få mere regelmæssige landinger. Det kan jeg selvfølgelig ikke give noget løfte om, men jeg kan helt tilslutte mig det synspunkt, at det er utilfredsstillende, at vi, hvor forarbejdningsindustrien mangler råvarer, ikke kan tage imod dem, der ønsker at lande hos os. Vi har i 1977 oplevet, at nogle islandske fiskere gerne ville lande i Esbjerg, fordi de skulle have deres skib på værft i Danmark. Da de ikke kunne få lov til at lande i Esbjerg, gik ladningerne til Tyskland, og fiskerne valgte også at få repareret deres fartøj dér. Derfor vil jeg sige, at vi ud fra mange synspunkter bør få ændret dette.

Så vil jeg også sige til hr. Lowzow, at det er rigtigt, at der i forbindelse med regulering af bierhvervsfiskeriet er behov for at sikre en registrering, som gør det muligt for os at identificere ejeren til de garn, der anvendes. Det er der hjemmel til i den lovgivning, vi har i dag, en hjemmel, som jeg er indstillet på at anvende.

Jeg skal også til hr. Lowzow sige, at uanset forløbet af behandlingen af fisketegnsløvsforslaget er jeg interesseret i, at dette lovforslag kan blive behandlet og gennemført så hurtigt, som det er forsvarligt, selv om der både er en vis sammenhæng i motiverne til forslagene og den sammenhæng, at flere ordførere under tidligere behandling af fisketegnsløvsforslaget har kritiseret det for, at det ikke var fulgt af foranstaltninger vedrørende bierhvervsfiskeriet. Men denne sammenkædning er ikke af en sådan karakter, at jeg synes dis-

[Fiskeriministeren]

se to lovforslags gang i folketinget skal være parallel.

Så er der rejst en række spørgsmål angående de forskellige selskabsformer og de krav, der stilles til dem, men det tror jeg mest hensigtsmæssigt kan drøftes under udvalgsarbejdet.

Hr. Fuglsang var inde på forskellige spørgsmål angående maskestørrelse o. lign. Herom har vi jo en række regelsæt, men jeg tror, disse spørgsmål egner sig bedst til at blive behandlet under udvalgsarbejdet.

Hr. Arne Bjerregaard talte dels om landingsforbud, dels om fredningsbestemmelser. Dertil har jeg ikke yderligere bemærkninger, ud over at jeg endnu en gang skal bekræfte min vilje til at gå ind i et aktivt samarbejde for at rette de uklarheder, der måtte være, og drøfte de ting, der har været rejst spørgsmål om.

Til allersidst skal jeg lige sige til spørgsmålet om dette med nedgarnene og 100 m-reglen, at det er rigtigt, det er mere aktuelt i visse områder end i andre, men jeg vil gerne her i dag henvise til lovforslagets bemærkninger nr. 11. Forslaget er begrundet i erfaringen for, at der er så megen ungfisk og så megen udsætning af yngel og ungfisk, der, om jeg så må sige, ikke får det tilsigtede resultat, fordi de opfanges i disse mængder af garn tæt på kysten. Lad os også tage det op under udvalgsarbejdet; jeg vil blot understrege, at vi jo her har en del af betænkningen, og at der på dette punkt var fuldstændig enighed om indstillingen i den betænkning, som blev afgivet.

Jeg takker altså for en velvillig modtagelse og giver tilsagn om samarbejde i udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om registrering af narkomaner [af Jørgen Junior (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 109. Fremsat 25/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Hovmand (FP):

Med dette forslag til lov om registrering af narkomaner ønsker jeg som ordfører for forslagsstillerne at give udtryk for, at vi betragter narkomanien som et af de største problemer i vort samfund og som en af de største ulykker, der kan overgå et menneske og den familie, han tilhører. Samtidig vil vi meget kraftigt pointere, at der ikke i forslaget ligger en intention om at isolere eller udskille denne gruppe fra samfundet, idet vi fuldt ud er vidende om, at denne gruppe mennesker er kommet ud på skråplanet, fordi de på en eller anden måde har haft problemer med sig selv og det omgivende samfund.

Når dette er sagt, vil vi lige så kraftigt pointere, at selv om emnet er delikat, problemfyldt og tilsyneladende uden entydige løsninger osv., ønsker vi ikke at stikke hovedet i busken og undlade al sund fornuft, når det drejer sig om problemløsning.

Det første skridt, man bør foretage, er at finde ud af, hvor vi har problemet, og det andet hvor stort det er. Det har man endnu ikke gjort. Siden narkodebatten startede herhjemme i 1967, har bevillingerne til bekæmpelse af narkomanien fulgt en stadig mere accelererende linje, således at beløbet i 1975-76 er oppe i en størrelsesorden på 200 mill. kr. Disse penge tildeler vi gerne fra fremskridtspartiet til denne den mest alvorlige forurening af menneskelivet. Vi giver gerne beløbet for at redde alt, hvad reddes kan for disse ulykkelige mennesker. Vi giver gerne beløbet for at beskytte alle de unge, som kunne være truet af denne livsødelæggende fare, men vi forlanger så nøjagtige tal som overhovedet muligt, og her må antallet af narkomaner være det eneste udgangspunkt, som er relevant for en afgørelse af, om indsatsen hjælper, eller om midlerne skal være større for at holde situationen i ave.